

РЕШЕНИЕ

№ 2149

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 23.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **487** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя С. А. Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № 20-0308-000272/19.12.2020 г., издадена от началник група към ОДМВР Т., РУ О., с която на Б., на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, е наложена принудителна административна мярка (ПAM) прекратяване на регистрацията на МПС с [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца. В жалбата се твърди, че издадената заповед е незаконосъобразна и неправилна. Жалбоподателят смята, че процесната заповед е следвало да бъде издадена срещу юридическото лице. Твърди, че не е извършила описаното в заповедта нарушение. Моли съда за отмяна на оспорената Заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – началник група към ОДМВР Т., РУ О., редовно уведомен, не се представлява, с писмено становище моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 19.12.2020 г. в 07:32 ч. в [населено място], по [улица], е установено, че като законен представител на [фирма], [населено място], управителя С. А. Б., е допуснал

управлението на лек автомобил „Опел З.“ с рег. [рег.номер на МПС] от Мухарем А. М. от [населено място] морава, без свидетелство за управление на МПС и не представя свидетелство за регистрация на МПС. За установените административни нарушения на водача М. е съставен АУАН № 307844/19.12.2020 г.

Издадена е оспорената заповед № 20-0308-000272/19.12.2020 г., от началник група към ОДМВР Т., РУ О., с която на основание чл. 171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Като доказателства по делото са представени Заповед № 8121К-934/30.03.2015г. на Министъра на вътрешните работи относно преназначаване на държавни служители на ръководно длъжности в МВР; справка картон на водача Мухарем А. М.; Заповед № 363з-1642/30.09.2020г. на директора на ОДМВР-Т. за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП; Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за определяне служби за контрол по ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност– началник група към ОДМВР Т., РУ О.. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Заповедта е законосъобразна, доколкото по делото безспорно е установено, че същата съответства на материалния закон и неговите цели. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП „За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:...“, като в т.2а, б. „а“ от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай в процесната заповед е посочено, че Мухарем А. М. е

управлявал лекия автомобил, собственост на Тръст Агро“ Е., ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя С. А. Б., без да притежава съответното свидетелство за управление. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, поради което съдът намира, че е налице основание за налагане на ПАМ. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не е извършила посоченото нарушение. При липса на свидетелство за управление на МПС на водача на автомобила се налага ПАМ по чл.171, т.2а, б. б.“а“ от ЗДвП, независимо поради каква причина водачът не притежава свидетелство за управление на МПС – дали е неспособен, дали не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс. Разпоредбата е ясна и безпротиворечива, тъй като във всички възможни хипотези се засяга реда на държавно управление и се застрашават съществено важни обществени отношения. Освен това е видно от картоната на водача, че той не е със безупречна дисциплина на пътя като водач на МПС.

Заповедта е мотивирана, описано е точно извършеното нарушение и предвид, че е наложена ПАМ в най-ниския размер, то не е необходимо допълнително мотивиране от страна на административния орган при положение, че е извършено посоченото нарушение.

Посочената мярка - прекратяване на регистрацията на МПС е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б.“а“ от ЗДвП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. По делото е безспорно установено, че М. е управлявал лекия автомобил, собственост на дружеството, без да притежава СУМПС. Изпълнени са и двете необходими предпоставки, за да бъде наложена конкретната административна мярка - лицето, на което се налага принудителната административна мярка да бъде собственик на автомобила, чиято регистрация се прекратява и водачът да управлява автомобила без да притежава съответното свидетелство за управление. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, управлявал МПС, без да притежава свидетелство за това.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от

управителя С. А. Б. срещу Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП № 20-0308-000272/19.12.2020 г., издадена от началник група към ОДМВР Т., РУ О..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя С. А. Б. да заплати на Областна дирекция на МВР - Т. сума в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: